

Judikatūras krājums

Lieta C-261/13 P

Peter Schönberger
pret
Eiropas Parlamentu

Apelācija — Eiropas Parlamentam adresēts lūgumraksts — Lēmums izbeigt lūgumraksta izskatīšanu — Prasība atcelt tiesību aktu — “Apstrīdama tiesību akta” jēdziens

Kopsavilkums – Tiesas (virspalāta) 2014. gada 9. decembra spriedums

Prasība atcelt tiesību aktu — Pārsūdzami tiesību akti — Jēdziens — Tiesību akti, kas rada saistošas tiesiskās sekas — Parlamenta Lūgumrakstu komitejas pieņemts lēmums par lūgumraksta, kas atzīts par pieņemamu, virzību — Parlamenta politiska rakstura rīcības brīvība — Jēdziena izslēgšana

(LESD 20. panta 2. punkta d) apakšpunkts, 24., 227. un 263. pants; Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 44. pants; Eiropas Parlamenta Reglamenta 215.–217. pants)

No LESD 263. panta pirmās daļas izriet, ka Tiesa pārbauda Parlamenta tiesību aktu, kas var radīt tiesiskas sekas attiecībā uz trešajām personām, tiesiskumu. Tiesību akti, kas var būt prasības par tiesību akta atcelšanu priekšmets, ir pasākumi, kas rada saistošas tiesiskās sekas, kuras var skart prasītāja intereses, būtiski mainot tā tiesisko stāvokli.

Lēmumam, kurā Parlaments, saņēmis lūgumrakstu, uzskata, ka tas neatbilst LESD 227. pantā paredzētajiem nosacījumiem, ir jābūt pārbaudāmam tiesā, jo tas var skart attiecīgās personas tiesības iesniegt lūgumrakstu. Tas pats attiecas uz lēmumu, ar kuru Parlaments, neievērojot pašu tiesību iesniegt lūgumrakstu būtību, atsakās iepazīties ar tam iesniegto lūgumrakstu vai atturas to darīt un līdz ar to – pārbaudīt, vai tas atbilst LESD 227. pantā paredzētajiem nosacījumiem.

Parlamenta nelabvēlīgais lēmums attiecībā uz to, vai ir izpildīti LESD 227. pantā paredzētie nosacījumi, ir jāpamato, lai lūgumraksta iesniedzējs varētu zināt, kurš no minētajiem nosacījumiem nav izpildīts viņa gadījumā. Šajā ziņā pamatojums kopsavilkuma formā atbilst šai prasībai.

Turpreti no LESD noteikumiem, kā arī no noteikumiem, ko Parlaments pieņēmis, lai organizētu tiesības iesniegt lūgumrakstu, kas paredzētas Eiropas Parlamenta Reglamenta 215.–217. pantā, izriet, ka attiecībā uz lūgumrakstu, kuru tas uzskata par atbilstošu LESD 227. pantā norādītajiem nosacījumiem, Parlamentam ir liela politiska rakstura rīcības brīvība par to, kas būtu darāms ar šo lūgumrakstu. Līdz ar to šajā ziņā pieņemtajam lēmumam nav piemērojama pārbaude tiesā un nav svarīgi, ka ar šādu lēmumu pats Parlaments veic norādītos pasākumus vai ka tas uzskata, ka nevar tos veikt pats, un nodod lūgumrakstu kompetentajai iestādei vai dienestam, lai tā vai tas veiktu šos pasākumus.

(sal. ar 13. un 22.–24. punktu)